

ger, erklærede den høitærede Minister i Udvalget: Jeg agter ikke at forhandle med Udvalget, og da Sagen fremkom i Folkethinget, erklærede Ministeren her: Jeg agter ikke at forhandle om denne Sag med Folkethinget. Naar Sagen altsaa strander under disse Omstændigheder, saa hviler Skylden derfor udelukkende paa Ministeren, og jeg maa dernæst ogsaa gjøre opmærksom paa en anden Omstændighed, som saa ofte gjøres gjældende fra de Herrer's Side, der repræsenterer Mindretallet. De Herrer sige nemlig, at vi have været saa nær ved at komme overens i Udvalget, og at vi saa overordentlig godt kunde være kommet overens, men det er jo slet ikke Mindretallet og Flertallet i de forskjellige Udvalg, som skulle komme overens om de forskjellige Sager. Det er Flertallet i Folkethingsudvalgene, som skal komme overens med den paagjældende Minister, og kan Flertallet ikke komme overens med ham, saa betyder den Stilling, som Mindretallet i Udvalget indtager, aldeles Intet. Dette viste sig i denne Sag, og det har saa ofte viist sig. Derfra hidrører mangfoldige Forveklinger, og det er ogsaa derfra, at Forveklingen hidrører i dette Tilfælde. Naar den ærede Ordfører for Mindretallet i sit sidste Foredrag gjorde gjældende, at naar Brevene ombæres hyppigt i Kjøbenhavn, da vil dette komme ogsaa det øvrige Land til Gode, saa vil jeg henlede Opmærksomheden paa, at en hurtig og hyppig Ombæring i Kjøbenhavn betyder forholdsvis kun Lidt, naar Uddelingen paa Landet er saa langsom, og i denne Henseende skrider den høitærede Minister jo overordentlig langsomt frem, særlig for Sjællands Vedkommende. Dersom Ministeren gjennem sit Postbudget havde ladet Sjælland tilflyde en Milliontedel af den Interesse, som han har viist Kjøbenhavn, saa vilde Sjælland have været ham meget taknemmelig, men han har ikke viist Sjælland den allerringeste Interesse. Det er eiendommeligt, at den høitærede Minister saa stærkt fremhæver de Foranstaltninger, som ere fornødne for hurtigt at ombære Provindsboernes Breve i Kjøbenhavn, naar de Breve, som Provindsboerne skrive til hinanden indbyrdes, saavel som de Breve, Kjøbenhavnerne skrive til Provindsboerne, maa være flere Dage undervejs for at komme til Adressaterne. I saa Henseende maa der være en vis Gjenfidsighed tilstede, for at det kan have Betydning, og naar den høitærede Minister gaar saa langsomt frem paa det ene Omraade, har han ingen Grund til at bebreide Flertallet, at det holder noget igjen ogsaa paa det andet Omraade, for at det Hele kan følges nogenlunde ad. Efter at den høitærede Minister

nu er blevet færdig med en fuldstændig Ombæring til enhver Mand i Bendsysfel, saa havde vi ventet, at der ogsaa maatte lunde falde en Smule af for Sjællands Vedkommende, men dette er ikke sket iaar, og vi maa da troste os med, at der maatte i 1885—86 vil blive Ombæring i Sorø Amt, og da navnlig i de Distrikter, som faar deres Post ad Vestbanen, og som ere knyttede til denne. Dette er jo ganske vist en Udsigt, men det vil ikke faae Betydning for dette Finantsaar, og der findes derfor ikke nogen særlig Opfordring til for Kjøbenhavns Vedkommende at fremsthynde Ombæringen saa stærkt, naar man i saa høi Grad forsjømmer den for en stor Del af det øvrige Land.

Ordføreren (H. Olstein): Naar den høitærede Minister paastod, at alle de Foranstaltninger, som han før antydede, vare nødvendige, saa vil han vistnok kunne forstaa, at det ikke for os er nemt at begribe, at det nepot nu skulde have alle disse ubehagelige Følger ikke at bevilge dem. Naar man indtil dette Aar har kunnet hjælpe sig uden den meget betydelige Forøgelse, som er nævnt her, saa er det ikke nemt at begribe, at man nu pludseligt skulde være nødt til at gjøre saa store Tilbagekridt, som Ministeren fremhævede, dersom han ikke fik Pengene. En saadan Forøgelse af Trafikken kan dog ikke have fundet Sted i det sidste Aar. Dette skal jeg imidlertid ikke nu komme nærmere ind paa, da det ligger udenfor min Op-gave her at tage dette Spørgsmaal med under Overveielse, men jeg skal blot sige til den høitærede Minister, at det ikke er den nyere Tids Opfindelser, som jeg har villet gjøre gjældende overfor ham. Jeg har blot villet slaa den Sætning fast, at i det Dieblis en Minister modtager en Bevilling, bliver og administrerer med den, saa paatager han sig med det samme Ansvar for Administrationen. Disse to Ting kunne ikke stilles ad. Ganske affet fra al konstitutionel Theori ligger det jo i Sagens Natur og maa anses for at være en almindelig moralsk Sætning, at det, som en Embedsmand frivillig medvirker til, maa han bære Ansvar for, og dette er jo en fuldstændig frivillig Handling af den høitærede Minister, thi der er jo Ingen af os, der tvinger ham til at blive. Den høitærede Minister sætter megen Pris paa Korrektheden i Udtrykkene, og jeg skal derfor gjerne rette Udtrykket „Trusel“, som jeg før brugte. Jeg indrømmer, at der deri kunde ligge en Insinuation om, at den høitærede Indenrigsminister vilde gjøre Kjøbenhavnerne nogen bevidst Skade, men dette har jeg ikke villet sige. Jeg skal derfor rette dette Udtryk